

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

červenec a srpen 2019 / ročník XXIX

VÍT FIALKA:
Dáváme
kus ze sebe

ČECH
mezi lvy

Na BIGY
roste zájem
o přírodovědné
obory

Rodina má
ZELENOU,
v létě
především

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757,
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Michal Zamkovský

Sedm kroků k dobré zповědi

Ta knížka není jen zповědním zrcadlem či seznamem hříchů, kterých se dopouštíme, ale především praktickým pomocníkem, který nám ukazuje, jak se vrátit zpět k milosrdnému Otci. Průvodcem na této cestě je známý slovenský redemptorista Michal Zamkovský.
Brož., 72 s., cena 125 Kč

Éric Jacquinet (ed.)

Jak se osvobodit od pornografie

Tato kniha je praktickým průvodcem na cestě k vymanění se ze závislosti na pornografii. Čím dál více lidí se dnes snaží osvobodit od tohoto novodobého otroctví, ale často nevědí, kde hledat pomoc. Zde je předložena konkrétní nabídka čtyřicetidenního putování k nabytí svobody v oblasti sexuality. Každý krok vychází ze zkušeností odborníků, kteří se věnují práci se závislými, a dalších osob, již je doprovázejí.

Brož., 360 s., cena 329 Kč

Jacques Philippe

9 dní modliteb za vnitřní pokoj

Během této novény prosíme o milost, abychom získali do svého srdce Boží pokoj, a to hlubším způsobem, hojněji, abychom byli schopni předávat ho lidem kolem sebe.

Brož., 80 s., cena 95 Kč

Stormie Omartianová

Síla manželovy modlitby

Jedná se o další povzbuzení k modlitbě ve vztazích, tentokrát zaměřené na manželovu modlitbu za svou ženu. Po přečtení této knihy si uvědomíte, že když do svého manželství pozvete Boha, i ta nejbezradnější situace se může změnit k lepšímu.

1. dotisk, brož., 216 s., cena 199 Kč

Stormie Omartianová

Síla modlitby za vaše dospělé děti

I když je dětem osmnáct, odmaturojí a odejdou z domu, rodičovské povinnosti tím nekončí. Zdá se, že odted můžete dělat vše, o čem jste snili, a kvůli výchově dětí jste na to dosud neměli čas. Přesto však zůstáváte rodiči, kteří mají o své děti starost i nadále, takže úkol modlit se za své potomky trvá dál.

1. dotisk, brož., 280 s., cena 269 Kč

Obsah

Editorial	3
Vít Fialka: Dáváme kus ze sebe	4
Pokřtění a poslaní	6
Inspirativní sv. Jan Nepomucký	7
Jsem věrný tradici rodu...	8
Na BIGY roste zájem o přírodovědné obory	10
Slovo života pro děti	12
Ohlédnutí za vikariátní dětskou poutí v Častově	14
DCR připravuje a zve...	15
Zve vás...	15
Personalia	15
Řady řádů a jak se v tom vyznat? (3.)	16
Rodina má zelenou i v létě a možná v létě především	18
Z Klokot do Zimbabwe, Čech mezi lvy	20
Festival víry – Klokoty	22
Setkání s Písmem svatým	23

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakční rada: JUDr. Jan Kotous – předseda,
Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

Šéfredaktor: Miroslav Bína

Grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 10. 8. 2019

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Foto na obálce: Vít Fialka, ředitel Městské charity České Budějovice; foto: DCH ČB

U příležitosti 77. výročí vyhlazení Lidic uctil biskup Vlastimil Kročil 15. června 2019 památku lidických obětí

Editorial

Vážení čtenáři,

na přelomu měsíců června a července začínají prázdniny. Proto mnohé z nás se jedná o nejkrásnější období kalendářního roku. Období, kdy hledáme odpočinek, který často spojujeme s naší touhou po romantice a nevšedních zážitcích.

Nedávno jsem opět otevřel knihu P. Jiřího Maria Veselého OP. „Co dává Velehrad Evropě“. Autor – dominikánský kněz působící v Římě, učenec a také archeolog, jí věnoval oběma slovanským věrozvěstům a jejich odkazu. Knihu vydala Matica cyrilometodějská v Olomouci právě před 25 lety. Dnes nikdo nepochybuje, že bratřím ze Soluně náleží přední místo mezi budovateli evropské vzdělanosti a vyspělosti, která vyrůstá z křesťanské víry. Je více než symbolické, že právě na začátku prázdnin si připomínáme veliké postavy našich národních dějin – sv. Cyrila a Metoděje, které sv. papež Jan Pavel II. vyhlásil „za nebeské spoluochránce celé Evropy“ a M. Jana Husa, kterého nazval „ctihodným knězem“.

Žijeme v jižních Čechách a zdejší romantická krajina patří bezesporu mezi vyhledávané prázdninové lokality. Četnost starobylých kostelíků, božích muk a dalších památek, ukazuje, jak hluboké kořeny zde křesťanství zapustilo. Před začátkem prázdnin ze zapomnění vystoupil svědek, aby nám tyto kořeny připomněl. Za příkladně spolupráce příslušných církevních míst, města Českých Budějovic, odborníků Jihočeského muzea a památkové péče, byly 26. června 2019 vyzdviženy v klášterním kostele Obětování Panny Marie ostatky bl. Jindřicha Libraria OP., prvního převora českobudějovického dominikánského kláštera po jeho založení, rádce a zpovědníka krále Přemysla Otakara II., považované dlouho za ztracené. Zemřel jako muž mimořádných ctností v pověsti svatosti a jak řekl sv. papež Jan Pavel II. „takoví mužové upoutávají naši pozornost a naše srdce“.

Přeji Vám, vážení čtenáři, ničím nerušené, krásné a pohodové prázdniny!

Jan Kotous

Napište redakci

Vážení čtenáři, uvítáme vaše názory a reakce na příspěvky v časopisu Setkání. Zapojit se můžete také formou diskusních příspěvků k jednotlivým nabízeným tématům, a to sdělením vlastního názoru či osobní zkušenosti.

Vaše reakce a příspěvky posílejte na e-mailovou adresu: setkani@bcb.cz, nebo na adresu redakce: Redakce časopisu Setkání, Biskupská 4, 370 01 České Budějovice

Vít Fialka: Dáváme kus ze sebe

Městská charita České Budějovice působí na území jihočeské metropole od 17. října 1991 jako jedna podřízených složek českobudějovické Diecézní charity. V krajském městě a jeho okolí je jedním z největších poskytovatelů sociálních služeb. Začátkem května loňského roku převzal od dlouholetého ředitele Josefa Hesse (ve funkci od září 2010) pomyslné „ředitelské žezlo“ Vít Fialka.

V květnu loňského roku jste nastoupil do funkce ředitele jedné z největších Charit na území českobudějovické diecéze. Jak hodnotíte svůj první funkční rok?

Shrnu bych to tak, že došlo k naplnění očekávání. Práce v Charitě je opravdu velmi živá, ale je před námi spousta výzev. Jednou z největších je pro mě domácí péče. Poptávka v Českých Budějovicích a okolí je velká a služby v domácnostech klientů jsou velice žádané. Kvalitních pracovníků máme bohužel nedostatek. I proto jsem velice vděčný za všech 120 stávajících zaměstnanců ve všech našich charitních službách i jejich dobře odvedenou práci, protože do služby potřebným dávají mnoho sil ze svého.

Do Charity jste nepřišel ze sociálního sektoru...

Ano, dělal jsem vedoucího prodejny jednoho oděvního řetězce. Svým způsobem je to jiný svět, ale i tam jsem pracoval s personálem a klienty, oslovoval lidi, nabízel služby a produkty. V Charitě, a obecně v sociální sféře, také řídíte lidi, nabízíte, pokud možno, co nejlepší služby. Rád bych, aby se to stalo standardem. Jako zásadní vidím schopný personál, který je dnes velmi cenný a zároveň vzácný. Nedostatek zaměstnanců, a od toho odvíjející se kvalita sociálních služeb, je naší „Achillovou patou“.

Co se Vám už podařilo?

Věřím, že se mi Městskou charitu podařilo stabilizovat. Cítím, že proběhlo ustálení na jednotlivých pozicích. Chtěl bych Charitu oživit, dostat ji z izolace. Nastavuji postupně nový směr, ve kterém bych chtěl více vyzdvihnout jednotlivé služby, včetně jejich pracovníků. Možná pracuji více manažersky, ale mým cílem je profesionalizace zaměstnanců a vyšší kredibilita našich služeb, i když je lidé chválí už teď. Chtěl bych dále podporovat vzdělání zaměstnanců, aby si uvědomili, že jsou ti praví lidé na správném místě.

Jak náročná je práce ředitele v sociálním sektoru?

Sociální sféra hodně „vysává“. Pokud člověk necítí podporu a nikdo ho nepochválí, tak snadno vyhoří. Ze světa mizí lidskost, která, bohužel, může někdy chybět i v sociálních službách. V manažerském sektoru obecně se hodně lpí na výkonu. Proto je třeba, aby byla lidskost více vyzdvihována – jednak ve vztahu ke klientům, ale také k zaměstnancům. Aby pracovník věděl: vážíme si tě a ceníme si toho, že pracuješ zrovna v Charitě. Důležitý je především osobní vztah k lidem i ke všem zaměstnancům.

Městská charita České Budějovice má nyní 120 zaměstnanců. Myslíte, že je reálné mít osobní vztah se všemi?

Ano, myslím si, že to jde. S tím, že budování vztahů začíná od vedoucích pracovníků jednotlivých služeb. Je to i o základní věci, že například každého zaměstnance pozdravím. Postupně bych si rád popovídal se všemi, ideálně s každým zvlášť.

Přišel jste do týmu ředitelů Charit v českobudějovické diecézi, kde převažují ženy (pozn.: 16 ředitelek a 4 ředitelé). Jak se Vám s nimi spolupracuje?

Byl jsem vždy zvyklý pracovat v ženském kolektivu. I mými nadřízenými byly ženy. Přiznám se, že za kolegyněmi, ředitelkami Charit, jezdím rád – např. už jsem byl na návštěvě v Jindřichově Hradci, Písku, Prachaticích a Vimperku. Vážím si jich i jejich zkušeností, mnohé si prošly „minovým polem“.

Zjišťuji, že každý ředitel chtěl vždy vytvořit nápomocnou službu pro potřebné. Je vidět, že ženy-ředitelky za to mnohdy bojují ze všech sil, často s následkem vážné nemoci. Kdo pracuje v sociální sféře, musí počítat s tím, že ho to bude něco stát a trvá, než se vize a plány rozběhnou.

Jste mj. otcem třech dětí, manželem. Jak zvládáte kombinovat tyto role?

Ředitelská práce je náročná po psychické i fyzické stránce. Rodinné zázemí vnímám jako podstatné. Moje rodina našťastí chápe mé vytížení. Práce v sociální oblasti je obecně velice vysilující, protože sdílíme složité lidské příběhy, které jsou většinou bolestivé. Člověk má pocit, že by měl být stále empatický, ale nesmí se do toho nechat zcela vtáhnout, aby ho to nevyčerpalo úplně. Je důležité najít určitou profesionální hranici a naučit se na ní balancovat. Vždy se snažím mít rodinu na prvním místě, věnovat jim dostatek času a práci si s sebou nebrat domů.

V Českých Budějovicích jste jedním z větších poskytovatelů služeb pro potřebné. Plánujete další nové služby či rozšíření těch stávajících?

Mou vizí je rozšíření Pečovatelství a Osobní asistence, tam je pomoc markantní a velice potřebná. Jednáme s Jihočeským krajem o rozšíření úvazků, jelikož poptávka je obrovská. Rád bych na ni reagoval a službu nabízel v dostatečné míře. Charita totiž nabízí dobré služby, navíc podpořené velmi důležitou duchovní stránkou.

V poslední době je hodně diskutována problematika zdravotně sociálního pomezí...

U nás se to týká především služeb Domu sv. Pavla. Projednáváme s městem České Budějovice možnost oddělit službu Nízkoprahové denní centrum od Azylového domu s Noclehárnou. Rádi bychom vytvořili klidnější azylový dům pouze s noclehárnou. Nízkoprahové denní centrum by mohlo být v jiných prostorách. Často totiž není dobré, když se klienti z denního centra a noclehárny stýkají, jelikož na sebe mají špatný vliv.

Koncem roku 2018 se Vám v Českých Budějovicích podařilo úspěšně rozjet nový projekt Budějcká noclenka. Jak se mu daří?

S nápadem přišla vedoucí Terénního programu pro osoby bez domova Ingrid Dulavová ve spolupráci s vedoucí Domu sv. Pavla Petrou Vohlídalovou, kterým jsem rád dal souhlas, aby projekt rozjely. Aktuálně máme přes web Darujme.cz vybráno přes 33 tisíc Kč – celkem tedy více než 660 „noclenek“ po 50 Kč. Dárci zakoupením „Budějcké noclenky“ mohou zaplatit člověku bez domova jednu noc v Noclehárně Domu sv. Pavla.

V Českých Budějovicích se věnujete také lidem s duševním onemocněním a dalším cílovým skupinám...

Domino je služba následné péče, učená pro lidi, kteří se navrací z léčeben. Tito lidé mají možnost a prostor, kam jít, kde trávit svůj volný čas za pomoci různých aktivit. Dá se říci, že všechny služby, které máme, suplují rodinu. Myslím si, že tam, kde je v pořádku rodina, není třeba sociálních služeb.

Kde rodina chybí, nebo nemá možnosti se starat, tam se to snažíme vynahrazovat my – např. když doučujeme děti ze sociálně slabých rodin, i tam, kde pomáhají pečovatelky. Dříve byly velké rodiny, kde se spolu členové nějak domluvili, kdo z nich se bude starat o potřebného člena rodiny. Teď svět běží kolem a blížíme se k propasti, kdy nebude tolik lidí, kteří by se doma starali o své příbuzné. Lidé jsou dnes víc ekonomicky zatížení, prodlužuje se navíc odchod do důchodu...

Jak hodnotíte vztahy Městské charity s městem České Budějovice a dalšími institucemi?

S městem České Budějovice máme velmi dobré vztahy, stejně tak s Krajským úřadem Jihočeského kraje, čehož si nesmírně vážím. Když jsem nastoupil do funkce, bylo příjemným poznáním, že vztahy a směřování lidí na těchto úřadech jsou dobré, mají snahu maximálně služby podporovat. Uvidíme, co bude třeba za pár let. Je to otázka pro celý český stát. Myslím si, že by si sociálních služeb měli obecně více vážit a umět ohodnotit zaměstnance v této sféře. Populace stárne, a ještě bude růst počet lidí, o které bude třeba pečovat. Městská charita v Č. Budějovicích vedle dalších organizací vykrývá značný díl koláče potřebných. Věřím, že za to může i fakt, že jsme církevní organizace zřizovaná Biskupstvím českobudějovickým a naše práce je něčím jiná. Pociťuji to i ze strany našich pracovníků a ze zpětných vazeb klientů, že nejsme bráni jako tržní stroj. Třeba Pečovatelství služba pracuje opravdu na plno a pracovníci už nemají tolik času na jednotlivé klienty. Chceme všem vyhovět, máme nasmlouva-

ných spoustu klientů, situaci navíc často komplikují přejezdy po městě.

Na území diecéze jste jedním z největších poskytovatelů domácí zdravotní péče. V současnosti i u vás probíhá stávková pohotovost zdravotních sester v domácí péči...

Věříme, že se povede boj se zdravotními pojišťovkami, které se snaží srazit placení služby na co nejnižší částku, což hraničí s fungováním i naší domácí zdravotní péče. Možná by pomohlo, kdyby se někdo z pojišťoven či ministerstva přišel podívat do terénu za sestrami, jak je jejich práce náročná a finančně podhodnocená. Lidem stačí málo, aby mohli zůstat ve svých domovech.

V letošním roce jste začali přebírat po nadřízené Diecézní charitě Tříkrálovou sbírku na území Českých Budějovic a následovat budou také některé přilehlé obce. Vidíte už teď nějaké změny?

Letos se podařilo vybrat nejvíce peněz v historii Městské charity – celkem 581 417 Kč, z čehož jsme fakticky získali 65 % – tedy cca 370 tisíc Kč. Organizace sbírky je velmi náročná, je to práce navíc, která se ve velkém dělá dobrovolně. Už na začátku letošního jara jsme začali s přípravami na příští ročník sbírky. Je nutné sehnat místní koordinátory, děti a domluvit si spolupráci s obcemi. I díky Tříkrálové sbírce se nám v loňském roce podařilo zakoupit nové auto pro domácí péči, které je velmi důležité pro zdravotní sestry, pečovatelky i Osobní asistenci. Někteří zaměstnanci však za klienty dojíždějí MHD, pěšky nebo na kole, protože se musí ke klientům nějak dostat. Například 10 pracovníků Osobní asistence má k dispozici pouze 2 auta. Tříkrálová sbírka tedy mj. zajišťuje provoz služeb, rozvíjí je a z kvalitňuje, a to i díky tomu, že je požeňovaná. Jako věřící člověk vnímám, že charita je opravdu dílem Božím.

Jak hodnotíte obecně spolupráci s Diecézní charitou?

Jsem velmi rád za obnovení dobrých vztahů s Diecézní charitou i jejím ředitelem Jiřím Kohoutem. Vážím si toho nejen já, ale i mí podřízení. Nefungujeme již rozděleně, ale jednotně. Pracovní i mezilidské vztahy začínají být otevřené a přátelské, vzájemně spolupracujeme a setkáváme se. Tuto podporu a snahu o jednotu vnímám pozitivně, jsme přece jedna celistvá Charita, navíc v jednom městě. Vážím si spolupráce se všemi sociálními službami v Č. Budějovicích i v celé diecézi, protože je důležité spolu hovořit, kooperovat – máme jediný společný záměr – pomáhat druhým.

Co připravuje českobudějovická Městská charita v následujících měsících?

Rádi bychom stabilizovali Pečovatelskou službu a pracovali na vnitřní strategii organizace. I letos na podzim se budeme podílet na Dni seniorů, Dnech duševního zdraví, ve spolupráci s českobudějovickou Diecézní charitou připravujeme celostátní zdravotnickou konferenci, adventní koncert, a počátkem ledna příštího roku chystáme slavnostní zahájení 20. ročníku Tříkrálové sbírky.

Děkuji za rozhovor.

Martina Baráková, DCH Č. Budějovice

POKŘTĚNÍ a poslaní

Říjen 2019

Papež František vyzývá svou církev, aby se v roce 2019 zamýšlela nad svým povoláním. Přinášíme modlitbu vydanou k Mimořádnému misijnímu měsíci říjnu 2019

„Zvu každého křesťana na jakémkoli místě a v jakékoli situaci k tomu, aby se hned dnes navrátil ke svému osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, nebo alespoň aby učinil rozhodnutí, že se s ním chce setkat a že ho bude každý den bez ustání hledat. Nikdo nemá sebemenší důvod myslet si, že se ho toto pozvání netýká, protože „z radosti, kterou dává Bůh, není nikdo vyloučen.“ Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už na jeho příchod čekal s otevřenou náručí...” (Papež František, Evangelii Gaudium)

Nebeský Otče, když Tvůj jednorozený Syn Ježíš Kristus vstal z mrtvých, pověřil své následovníky „jděte a učte všechny národy.“ I nám připomínáš, že skrze svůj křest máme účast na poslání církve.

Posiluj nás dary Ducha svatého, abychom byli odvážnými a horlivými svědky evangelia tak, aby poslání svěřené církvi, mohlo najít nové a účinné nástroje, které světu přinášejí život a světlo.

Pomoz nám umožnit všem národům zažít spasitelnou lásku a milosrdenství Ježíše Krista, který žije a kraluje v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

Hana Koukalová

Inspirativní sv. Jan Nepomucký

Oslavy svátku sv. Jana Nepomuckého vyvrcholily 19. května i letos hojně navštěvovanou poutí za účasti diecézního biskupa Vlastimila Kročila. Ten při mši svaté požehnal nové osvětlení kostela sv. Jana Nepomuckého.

Procesí v rámci hlavní pouti ke sv. Janu Nepomuckému

Svatojánský festival zahájila ve čtvrtek 16. května malá pouť, v rámci níž celebroul mši svatou generální vikář David Henzl s kněžími Sušicko-Nepomuckého vikariátu. Událost si nenechali ujít nejen místní školáci. Sobotní večer 18. května patřil v kostele sv. Jana Nepomuckého večerním chválám s rozjímáním. Po dětské mši svaté doprovázené dětským pěveckým sborem následovala v neděli 19. května hlavní poutní mše svatá s procesím od kostela sv. Jakuba, kterou celebroul českobudějovický biskup Vlastimil Kročil. Odpolední litanie ke sv. Janu Nepomuckému se závěrečným požehnáním pak oslavy tohoto světce zakončila.

Prosme za kněžská povolání

U příležitosti pouti předložil biskup Vlastimil Kročil sv. Janu Nepomuckému, patronu kněží, naléhavou prosbu za kněžská povolání pro naši českobudějovickou diecézi i pro celou církev. „V našem životě existují nejrůznější povolání, každé se snaží starat v našem životě o něco důležitého, čeho je člověku zapotřebí, ale posláním kněze je starost o nesmrtelné lidské duše a věčný život“, řekl biskup Kročil.

V homilii věnované nejen osobnosti světce pak připomněl také slova biskupa Josefa Hloucha, který zdůrazňoval právě toto posláni: „S úctou se skláníme k odkazu mého předchůdce. On často zdůrazňoval, že není většího cíle, než ‚vracet mrtvým duším život, hříšníka učinit dítětem Božím, chrámem Ducha svatého a dědicem království Božího a že kněžské povolání

je tak velké, jak velká je věčnost, jako cena Kristovy Krve‘. Biskup Josef Hlouch svým věřícím připomínal, že ‚dát církvi hodného kněze je více, než postavit chrám z mramoru!‘ “ Podle biskupa Kročila dnes ke všem kněžím české provincie směřuje odkaz tohoto mimořádného svědka víry – biskupa Josefa Hloucha, který po příkladu svatého Jana Nepomuckého a Jana Nepomuckého Neumanna připomínal, že každý kněz by měl z vděčnosti za své povolání získat alespoň jedno povolání pro kněžství. „Moji drazí, kněžství není zbytečné a pro rodiče není většího štěstí, než vidět svého syna u oltáře a z jeho rukou přijmout Tělo Páně. Kéž se na přímluvu svatého mučedníka Jana Nepomuckého dostává naší českobudějovické diecézi a našemu národu více takových mladých mužů plných ideálů, kteří budou ochotni s nadšením následovat a zpřítomňovat Krista v tomto světě“, vyjádřil prosbu otec biskup.

Oslavy doplnil živý multižánrový městský festival pro celou rodinu. Bohatý kulturní program a staročeský jarmark provázelo množství hudebních a divadelních vystoupení, souleže pro děti a zpřístupněná muzea a památky. Akce se odehrála tradičně na náměstí A. Němejce, v kostele sv. Jana Nepomuckého (mše a poutní obřady), kostele sv. Jakuba (koncert vážné hudby, meditační oáza) a na dalších místech nejen v centru města.

Red.

Jsem věrný tradici rodu...

V sobotu 8. června 2019 směřovala na hřbitov jihočeského města Lišov skupina lidí, mezi kterými vynikalo několik vojáků v uniformách 91. pěšího pluku z Českých Budějovic. V 9:30 hod. se konala u hrobu rodiny Pávkových pietní slavnost, při které byla odhalena a současně požehnána na pomníku hrobu pamětní deska lišovského rodáka Ludvíka Pávka.

Generál – polní zbrojmistr Ludvík Pávek (1835–1907) prokázal v bitvě u Hradce Králové roku 1866 vojenské hrdinství a obětavost řadového důstojníka. Z bitvy si odnesl nejen zranění, ale i vysoké válečné dekorace. To vše mu otevřelo cestu ke studiu na Theresianu – prestižní válečné akademii a po jejím absolvování mu zaručovalo odpovídající služební postup. Již v roce 1880 je povýšen na majora generálního štábu, později velí samostatným vojenským jednotkám po celé tehdejší monarchii. V roce 1892 je povýšen do první generálské hodnosti. V roce 1896 je jmenován polním podmaršálkem a současně se stává velitelem prestižního 2. armádního sboru se sídlem ve Vídni. Za svoji práci profesionálního velícího důstojníka obdržel vysoká ocenění, např. Řád železné koruny nebo vysoce ceněný Řád Leopoldův. Když v roce 1904 odcházel do výslužby, byl povýšen na generála – polního zbrojmistra a současně vyznamenán velkokřížem Řádu císaře Františka Josefa I. Celý životní příběh tohoto lišovského rodáka a blízkého příbuzného českobudějovického generálního vikáře Mons. ThDr. Vojtěcha Mokrého je pozoruhodným důkazem, že i tehdy bylo možné odpovědnou prací a svědomitostí dosáhnout nejvyšších met ve společnosti a bojovat nejen za monarchii, ale především za svůj národ. Celého obřadu na hřbitově a posléze mše svaté ve farním kostele sv. Václava se účastnil generálův prasnovec jednadevátiletý JUDr. Antonín Mokrý, kterému jsme položili při této příležitosti několik otázek.

Vážený pane doktore, narodil jste se sice v Českých Budějovicích, ale vaše dětství je spojeno neoddělitelně s Lišovem.

Máte pravdu. Moje maminka mne přivedla na svět 12. října 1928 v sanatoriu MUDr. Říhy v Českých Budějovicích, ale v Lišově jsme tehdy žili a můj tatínek zde provozoval notářskou praxi. Lišov pro nás nebyl vůbec cizím městem. Moje prababička Marie Pávková, která byla dcerou zdejšího hostinského a majitele hostince U Páva se v roce 1852 provdala za mého pradědečka Antonína Mokrého, notáře ve Vodňanech. Ludvík Pávek byl její bratr. V Lišově jsme měli v době mého dětství ještě několik, sice vzdálených, ale přesto příbuzných. Žili jsme zde až do roku 1937, kdy se stal můj tatínek notářem v Náchodě.

Zdalo by se, že o tak vzdáleném příbuzném by moderní

Pamětní deska na rodinném hrobě v Lišově; Foto: Josef Svoboda

člověk neměl vůbec ponětí, natož tak podrobné informace a zájem jako máte vy.

U nás v rodině Mokrých se rodinná či chcete-li, rodová tradice, vždy ctíla. Znalosti o našem rodu sahají daleko do minulosti, prakticky do konce 16. století, kdy Urban Mokrý – Soběslavský se po skončení 30. leté války usadil v Netolicích. V rodině se dochovala řada materiálů, ze kterých v nedávné době vznikla knížka „Kapitoly z dějin českého právníckého rodu Mokrých“. Mapuje historii našeho rodu právě od konce 16. století až do současnosti. A generál Pávek je její nedílnou součástí. Ačkoli žil trvale ve Vídni a bydlel se svojí manželkou ve vídeňské čtvrti Penzing nedaleko císařského sídla Schönbrunnu, často přijížděl do Prahy navštěvovat rodinu svého synovce, mého dědečka, který byl notářem na Královských Vinohradech. Moje babička často vzpomínala, když chodili spolu procházkou po Praze, jak z kasáren vybíhala stráž a vzdávala panu generálovi čest. Manželé Pávkovi neměli vlastní děti a tak generál k rodině svého synovce opravdu přilnul. Bohužel zemřel poměrně brzy, v roce 1907. Bylo mu 70 let. Po rozpadu monarchie a vzniku republiky styky s vídeňskými příbuznými prakticky ustaly.

Svůj rod označujete jako „právnícký“. Můžete to nějak vysvětlit?

Samozřejmě. Historie našeho rodu vypovídá o lidech, kteří ač procházeli rozdílnými profesemi, vždy měli co do činění s právem, ať již jako městští úředníci v Netolicích nebo od 19. století jako univerzitně vzdělaní právníci, povětšinou členové notářského stavu. Až já jsem se tak trochu „odrodil“, protože jsem se stal soudcem. Svoji profesní kariéru jsem ukončil jako předseda Nejvyššího soudu České republiky a po rozdělení federace jsem byl od 1. ledna 1993 předsedou Vrchního soudu v Praze. Můj syn, rovněž Antonín, je advokátem v Praze.

Lišovský hrob vašich příbuzných je ve vlastnictví města, které ho nákladně nechalo upravit. Vy jste na hrob nechal osadit pamětní desku věnovanou památce vašeho prastrýce. Co vás k tomu vedlo?

Tady je na místě, abych ze srdce poděkoval Městskému úřadu v Lišově, zejména jeho místostarostovi Ing. Otakaru Chloubovi a referentce správy majetku Ing. Štíchové – Bendové, kteří se celé záležitosti ujali s opravdovým nadšením. Pan místostarosta je mimo to zasvěcený znalec vojenské historie, a tak jsme v jeho osobě našli velkého podporovatele myšlenky mého prastrýce generála – polního zbrojmistra Ludvíka Pávka takto připomenout.

A co mne k tomu vedlo? Celý životní příběh Ludvíka Pávka je pozoruhodným osudem prostého vojáka české národnosti žijícího v 19. století v Rakousko – Uherské monarchii. Je důkazem, že i tehdy bylo možné odpovědnou prací a svědomitostí dosáhnout nejvyšších met ve společnosti, která nebyla podobným osobnostem české národnosti zrovna nakloněna. Nelze zapomínat, že se osudy českého národa jeví v tehdejší evropské realitě pro současníky zcela jinak, než jak na ně nahlížíme dnes my současnou optikou. V mnohém nebyly z hlediska dílčích osudů českého národa tak neprozřetelné, jak byly později hodnoceny. Po tureckých, později napoleonských válkách a konečně po zkušenostech s rozpínavými Prusy, mnozí příslušníci našeho národa spojovali svou bezpečnost a svůj národní život s osudem středoevropského soustátí, jako útočištěm malých národů. Mnozí Češi a mezi nimi i Ludvík Pávek bojovali se spravedlivým odhodláním nejenom za monarchii, ale především za svůj národ.

Vzpomínka na generála Pávka byla zakončena mší sv. v lišovském farním kostele sv. Václava.

V rodě Mokrých byla vždy na prvním místě věrnost české vlasti a římskokatolické víře. Díky tomu jeho členové svým každodenním životem dokazovali, že svět lze měnit nikoli násilnými, revolučními činy, ale trpělivou pokojnou prací a péčí o rodinu. Z našeho rodu vzešla celá řada duchovních, z nichž namátkou připomenou kněze zlatokorunského kláštera a chvalšinského faráře Eugenia Mokrého nebo generálního vikáře Msgre. ThDr. Vojtěcha Mokrého, spolupracovníka biskupa J. V. Jirsíka. Jsem věrný tradici rodu, a proto jsem považoval za svoji povinnost

zakončit celý pietní akt mší svatou, obětovanou nejen za mého praprastrýce generála, ale za celý rod.

Závěrem mi dovoluji, abych na tomto místě vyjádřil svůj dík děkanovi českobudějovické katedrální kapituly ThDr. Zdeňku Marešovi a netolickému děkanovi kanovníku Pavlu Liškovvi, kteří mši sv. celebrowali, lišovskému duchovnímu správci, kostelníkovi za její přípravu a také panu varhaníkovi, který na počest mého prastrýce na závěr mše svaté zahrál Haydnovu císařskou hymnu. Srdečné Pán Bůh zaplať všem!

Jan Kotous

Inzerce

POUŤ K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ

čtvrtek 15. srpna 2019

16:00 Svátost smíření
 17:00 Mše svatá (P. Martin Sedloň OMI)
 19:00 Varhanní koncert (Ladislav Šotek - varhany, Jana Wilkes - zpěv)

pátek 16. srpna 2019

17:00 Vigilie slavnosti Nanebevzetí Panny Marie (P. David Mikluš - sekretář českobudějovického biskupa)

sobota 17. srpna 2019

8:00 Mše svatá s novokněžským požehnáním
 10:00 Mše sv. s Mons. Vlastimilem Kročilem (biskupem českobudějovickým)
 14:00 Beseda s o. biskupem
 15:00 Klokotské hodinky a svátostné požehnání
 17:00 Mše svatá (P. Jan Kulhánek - farní vikář v Sušici a okolí)

neděle 18. srpna 2019

10:00 Mše svatá (P. Daniel Petr Janáček O.Praem - opat strahovského kláštera)
 15:00 Zpívané Klokotské hodinky a svátostné požehnání

V sobotu dopoledne (8 - 13 h) bude ke kostelu přístup autem omezený. Na této akci se bude fotografovat.

Kolpingova rodina Klokoty

ŘKF Klokoty

Na BIGY roste zájem O PŘÍRODOVĚDNÉ OBORY

Konec školního roku nepatřil na Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna pouze pomyslným zkouškám dospělosti posledních ročníků studia. Předcházely jim přijímačky pro všechny studijní programy a před letními prázdninami otevřela Církevní základní škola Rudolfovská při BIGY nové výukové prostory v bývalém prostoru pudy. Požehnal je diecézní biskup Vlastimil Kročil.

Matematika nemusí být strašákem

Ze 119 letošních maturantů získalo přes 60 % studentů vyznamenání, 22 % jich maturovalo se samými jedničkami. Dlouhodobě roste počet studentů, kteří maturují z přírodovědných předmětů. Zatímco ještě několik let nazpět převažoval výběr předmětů jako společenské vědy, dějepis a jazyky, v letošním roce maturovalo 93 studentů z angličtiny, 37 z matematiky a 34 z chemie. Pět studentů volilo letos zkoušku z programování. „Přes náladu společnosti, která tomu přilíží nepřeje, si přírodovědné předměty naši studenti volí. Pochopili, že se bez nich v řadě dalšího studia neobejdou“, myslí si zástupkyně ředitele Ing. Michaela Kudláčková, která vysvětluje, že někteří maturanti zvolili např. u matematiky i obtížnější variantu. „Zejména ti studenti, kteří chtějí pokračovat na vysokou školu, jež umožňuje přijetí ke studiu bez přijímacích zkoušek právě na základě této obtížnější varianty zkoušky z matematiky. Množství absolventů pokračuje ve studiu medicíny, chemickotechnologických a ekonomických oborů.“

Studium přírodovědných předmětů škola podporuje dalšími hodinami, které si volí studenti posledních dvou ročníků. V rámci těchto seminářů škola nabízí matematiku, chemii, biologii a fyziku a studenti se tak ve zvoleném oboru mohou profilovat již před maturitní zkouškou a současně připravit na přijímací zkoušky na vysokou školu. Bigy, které bylo doposud vnímané jako jazykově zaměřené, chce studentům do budoucna přinést vyrovnanou nabídku oborů. „Již nyní jsme v rámci běžného vyučování posílili matematiku a jsme tak připraveni na její zavedení jako povinného předmětu. Chceme však udržet celou škálu zaměření. Vždy bude platit, že náš absolvent bude dobře hovořit minimálně dvěma jazyky. Reagujeme však na

zvýšený zájem studentů o přírodovědné předměty“, zdůrazňuje Martin Maršík.

Zlaté pásmo Bygysboru na přehlídce Gymnasia cantant 2019

Kolik jazyků znáš...

Své výsledky dlouhodobě nese zmíněná jazyková příprava. V uplynulém školním roce se např. studentka Julie Kalná stala nejlepší středoškolskou angličtinářkou v rámci ČR, když vyhrála celostátní kolo anglické jazykové olympiády. Čelní umístění pak zaznamenali také studenti dalších jazyků. Úspěchy studentů jsou v závěru studia završeny jazykovými diplomy, letos získalo 119 studentů 135 diplomů z angličtiny, němčiny, španělštiny a francouzštiny v různých úrovních. Nejvyšších úrovní C1, C2 dosáhlo 65 maturantů, kterým to současně umožňuje studium bez přijímacích zkoušek na zahraničních univerzitách. Dva maturanti letos získali stipendium pro studium v Německu.

S novým školním rokem

Pro následující školní rok gymnázium otevře 5 tříd – tři v rámci šestiletého studia, které začne přibližně 70 studentů (2 třídy všeobecný a 1 třída španělský směr). Po jedné třídě zahájí studium žáci osmiletého a studenti čtyřletého programu. Zcela tak bude naplněna kapacita školy, kterou navštěvuje 720 žáků a studentů. „Oproti loňskému roku jsme zaznamenali výrazný nárůst žádostí o studium, nejvíce pak u šestiletého programu, kde se zájem o studijní program vyjádřený žádostmi zvýšil o 50 %, dodává Martin Maršík a zmiňuje vysokou úspěšnost žáků hlásících se z Církevní základní školy Rudolfovská. „Pro zájemce o studium každoročně organizujeme přípravné kurzy z českého jazyka a matematiky. Pro studium osmiletého programu jsme letos, kromě dvou studentů, přijali

Předávání maturitních vysvědčení 2019

žáky se samými jedničkami. Jedná se o žáky končící pátý ročník základních škol.“

Škola nespí ani odpoledne

Od září 2018 došlo k navýšení kapacity školního klubu, škole to umožnilo rozšířit volnočasovou nabídku pro děti nižšího gymnázia (do 15 let). Od nového školního roku 2019/2020 škola počítá se zahájením provozu Domu dětí a mládeže při BIGY, který svou činnost přímo v areálu školy zaměří na studenty vyššího gymnázia. Pestrý život představují rovněž aktivity studentského kostela sv. Rodiny, který pro každý školní rok připravuje množství akcí a aktivit zaměřených na rozvoj společenského, prosociálního a duchovního života studentů – od září 2019 pod koordinací P. Vojtěcha Blažka. Každoročně je několik studentů různých ročníků gymnázia křtěno a biřmováno. Všechny ročníky, kromě maturantů, také absolvují výuku náboženství nebo etiky a zájem o tyto předměty je zhruba vyrovnaný.

Tím však snahy gymnázia o komplexní nabídku nekončí. Jak prozradil ředitel Martin Maršík, budoucí vizí je přidat do vzdělávacího portfolia také Základní uměleckou školu. „V případě základního uměleckého vzdělávání poptávka převyšuje nabídku. Chtěli bychom otevřít zpěv, výtvarnou přípravu, keramiku apod. Například letos se náš „Bigysbor“ umístil v přehlídce pěveckých sborů v tzv. zlatém pásmu, když se dostal mezi nejlepší gymnaziální soubory v ČR.“

Od září na CZŠ moderněji, zábavněji, zajímavěji

Práce s mikroskopem nebo příprava pokrmů v příjemnějším prostředí a s moderními pomůckami. Církevní základní škola Rudolfovska při Biskupském gymnáziu J. N. Neumanna otevřela nové výukové prostory. Půdní vestavba, kterou škola dříve využívala jako sklad, bude od září sloužit odborné výuce žáků druhého stupně.

Počátkem června nové výukové prostory požehnal diecézní biskup Vlastimil Kročil. „Chceme dnes společně svolávat Boží požehnání na toto místo, kde se má hledat, nacházet a šířit pravda a také úcta k Bohu. Ať všichni, kdo zde budou vyučovat, dovedou uvádět v soulad lidskou moudrost a zjevenou pravdu. Svým životem ať dokáží dávat dobrý příklad. Studenti ať zde získávají pravé vědění a všechny potřebné znalosti, aby je i oni jednou mohli předávat dále“, vyprosil pro žáky i učitele otec biskup Vlastimil Kročil.

Florbalové zlato na turnaji v Ostravě 2015

Úprava nových výukových prostor probíhala během uplynulých tří let. Investorem projektu „Zlepšení kvality výuky přírodních věd a praktického vzdělávání na CZŠ Rudolfovska“, v celkové výši přesahující 26,7 milionů, korun bylo samotné Biskupské gymnázium J. N. Neumanna a Církevní základní škola. Projekt je podpořen z Integrovaného operačního programu Evropské unie.

Studenti nižšího gymnázia při 17. ročníku soutěže Frankofonie 2019

„Vybudovali jsme **kuchyňku pro výuku** vaření chlapců i děvčat. Jedná se o dovednost, která u žáků, z hlediska dalšího života, rozvíjí samostatnost a sebeobsluhu. Kuchyňka je vybavená moderní „bílou“ technikou, se kterou budou moci pracovat. V souladu s trendem podpory přírodních věd je významnou posilou **nová učebna přírodopisu**, která doplní stávající učebny fyziky a chemie. Učebna přírodopisu je vybavená pomůckami, jako jsou modely lidského těla, nástěnné mapy a také mikroskopy. To žákům umožní zcela nové praktické činnosti, jako je **práce s laboratorní technikou**. Třetí novou učebnou je další **učebna kmenová**. Pomůže nám splnit požadavky na menší počet žáků ve třídách, např. také s ohledem na začleňování žáků se znevýhodněním. Jedna učebna byla nově vybavena výpočetní technikou a všechny nově vybudované učebny jsou propojeny s kabinety, kde mají vyučující zázemí pro přípravu výuky“, popsal novinky Mgr. Jan Schreib, pověřený řízením školy.

Úpravy se týkají také školního dvora, který škola obohatila o odpočinkovou zónu se zelení a lavičkami. Nové možnosti se podle Jana Schreiba projeví ve výuce již od září. „Se zapojením nových učeben počítáme od nového školního roku. Věříme, že výuku zpestří i nové interaktivní tabule. Komfort se zvýší pro žáky i učitele. Protože jsme dané předměty již vyučovali, nepředstavuje provoz nových učeben a pomůcek pro vyučující žádné nové nároky. Naopak díky menšímu počtu žáků při výuce se budou moci více zapojit, např. právě při práci s moderními pomůckami. Vaření nebo práce s mikroskopem bude moci probíhat v menších skupinkách, kdy si každý může vyzkoušet práci s přístroji. Nové výukové prostory můžeme v rámci motivace a spolupráce nabídnout i ostatním školám“, vysvětlil.

Red.

SLOVO ŽIVOTA

Radost ze sdílení

Přečtěme si v evangeliu sv. Matouše (10,8).

„Zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte.“

Ježíšovou logikou a logikou evangelia je stále **dostávat, abychom se dělili**, ne abychom shromažďovali pro sebe. Je to výzva i pro nás všechny, abychom si uvědomili, co jsme dostali: **energii, vlahy, schopnosti, hmotné věci, a dali je do služeb druhým.**

Láska nám dá nové oči, abychom vnímali to, co ostatní potřebují a šli jim vynalézavě a velkoryse vstříc. Jaké to přináší plody? Dary budou kolovat, protože láska vyvolává lásku. Radost se znásobí, protože *„blaženější je dávat než dostávat“* (Sk 20,35) ¹.

Chiara Lubichová / Slovo života 10/2006

Zpracováno Centrem Mladých pro jednotu

VYŠTRIHNI A SLOŽ

V akci

Pokladnička „dávání“

Jak to funguje:

Každý si dá předsevzetí, že bude psát nebo kreslit na kartičku to, co se mu podaří během dne darovat (*tužka, úsměv, svlačina atd.*).

Každou kartičku pak vloží do pokladničky „dávání“ (*předem připravená krabička*).

Takto se pokladnička naplní skutky velkorysosti. Na příštím setkání každý otevře svou pokladničku, aby se mohl s druhými rozdělit o své zkušenosti.

Zkušenosti ze světa:

Vergence z Konga:

„Když jsem šla do školy, měla jsem opravdu velký hlad. Na ulici jsem potkala strýce a ten mi dal peníze, abych si koupila svlačinu, jenže jsem o kousek dál uviděla velmi chudého člověka.“

Hned mě napadlo, že mu ty peníze dám.

Moje kamarádka, která se mnou šla, mi řikala, ať to nedělám, ať myslím raději na sebe! Ale já jsem si řekla: já se najím zítra, ale co on?

Tak jsem svoje peníze na svlačinu dala tomu muži a **měla jsem z toho v srdci velikou radost.“**

Co je potřeba?

Každý si vyrobí nebo obstará krabičku jako pokladničku a kartičky.

TEENS
Zpracováno Centrem Mladých pro jednotu

www.teens4unity.org

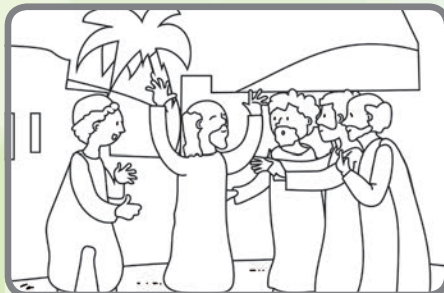
Dávejte!

„Zadarmo jste dostali,
zadarmo dávejte.“
(Mt 10,8)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Lidé přivedli k Ježíšovi muže,
který nemohl mluvit.
Byl němý.

Ježíš ho uzdravil a lidé říkali,
„Nikdy jsme nic takového neviděli!“
(srov. Mt 9,33)

Potom Ježíš zavolal své učedníky
k sobě a dal jim sílu uzdravovat
nemoci. Řekl jim: „Zadarmo jste
dostali, zadarmo dávejte.“

Toto se stalo Vergence, male holčičce z Konga:

Cestou do školy jsem měla opravdu
velký hlad. Pak jsem potkala svého
strýce, který mi dal peníze na sendvič.

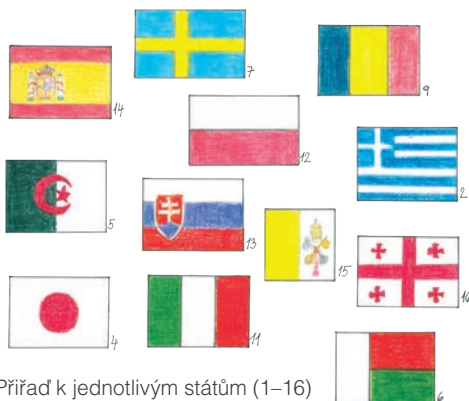

Když jsme šly dál po cestě, uviděla jsem
žebračka. Říkala jsem si, že bych mu pení-
ze mohla dát, ale kamarádka, která šla se
mnou, mi řekla, že bych to neměla dělat,
že bych měla myslet na sebe!

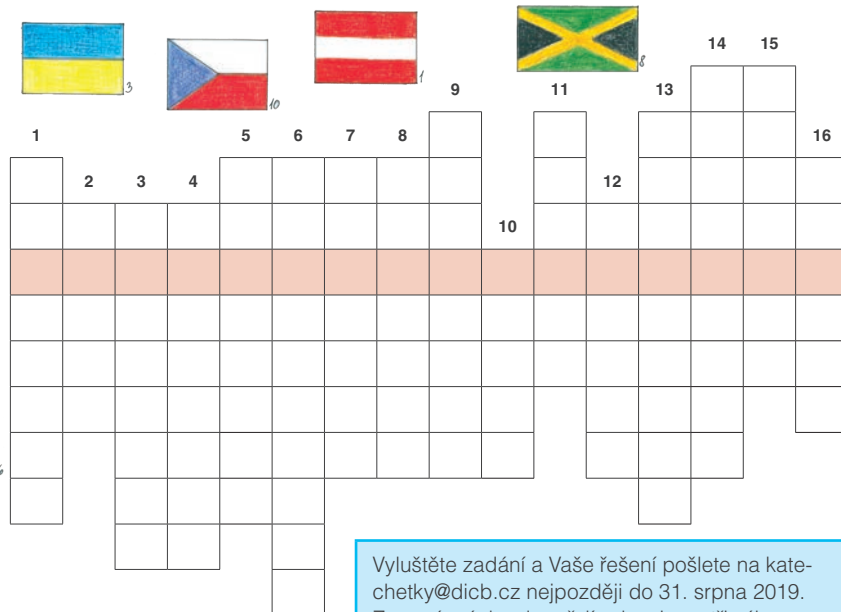
Ale řekla jsem si, že zítra budu mít
co jíst, ale co on? A tak jsem mu ty
peníze dala. Cítila jsem, jak mi srdce
naplňuje radost.

Pán Ježíš často mluvil k učedníkům a dával jim
rady, jak si počínat při hlásání evangelia. Od
té doby se křesťanství a Boží láska rozšířila do
celého světa. Také naším úkolem je – PŘINĚST
BOŽÍ LÁSKU ... (viz tajenka).

Přiřaď k jednotlivým státům (1–16)
jejich hlavní města (A–P).

A) Kingston	E) Praha	I) Tbilisi
B) Řím	F) Madrid	J) Tokio
C) Vatikán	G) Bratislava	K) Kyjev
D) Antananarivo	H) Atény	L) Bukurešť

Vyluštěte zadání a Vaše řešení pošlete na kate-
chetky@dicb.cz nejpozději do 31. srpna 2019.
Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce,
proto nezapomeňte připsat celou vaši adresu.
Výherci z květnového vydání: **Kateřina Novotná,
Ondřej Pechoč, Vendula Čihalová. Gratulujeme!**

Foto: Hana Pechová

Ohlédnutí za vikariátní dětskou poutí v Častrově

Letošní Vikariátní dětská pouť pelhřimovského vikariátu se konala v sobotu 25. května v Častrově. Téma pouti "Pomáháme potřebným jako svatá Anežka" jsme vybrali proto, abychom si společně připomněli letošní 30. výročí svatořečení této svěťce.

Zároveň jsme spolu s dětmi chtěli hledat odpověď na otázku: Kdo je můj bližní? Objevovali jsme, kde všude je potřeba dnes pomoci a jak. Jak konkrétně můžeme prospět druhým svou pomocí, dobrým skutkem a modlitbou, abychom kolem sebe šířili lásku a milosrdenství, ke kterým nás vede naše křesťanská víra. K tomu nám pomohl i životní příklad svaté Anežky.

Pouť jsme začali slavením mše svaté v místním kostele sv. Mikuláše. Po ní následoval další program. Děti se ve skupinkách vystřídaly na 4 stanovištích, na nichž se dovídaly o konkrétní pomoci, která je poskytována potřebným. Na stanovišti s názvem CHARITA si mohly i prakticky vyzkoušet práci s nejrůznějšími pomůckami. Na MISIJNÍM stanovišti se dověděly o životě a praktické pomoci těm nejchudším. Zde si mohly také vyzkoušet, jak se baví a hrají děti v misijních oblastech. Stanoviště POMOC NEMOCNÝM vedly 2 sestry z řádu sv. K. Boromejského. Sestry dětem představily svou konkrétní pomoc lidem v nemocnicích. I zde si hrou formou mohly děti prakticky vyzkoušet pomoc potřebným. Na stanovišti SVATÁ ANEŽKA A JÁ děti dokonce potkaly postavu svaté Anežky. Také zde při plnění drobných úkolů byla příležitost poznat nejen něco ze života této české svěťce, ale také hledat možnosti, kde se každý z nás může zapojit do konkrétní pomoci druhým (děti např. poznávaly základní byliny, vybíraly věci, které patří do lékárníčky, vyráběly poukázky s nabídkou konkrétní pomoci pro své bližní doma aj.).

Na letošní pouti nechyběl ani program pro dospělé. V místní ZŠ se pro ně uskutečnily 2 besedy, které mnozí využili. První téma bylo: Sv. Anežka – přímluvkyně za svobodu. Zde vyprávěl P. Labuda o svém pobytu ve vězení v době nesvobody. Pak ještě následovala beseda s paní Věrou Šilerovou, která se věnuje osvětě v dárcovství kostní dřevě. Pouť jsme zakončili setkáním všech poutníků v kostele, abychom poděkovali za společně prožitý den.

Chtěla bych zde poděkovat všem, kdo se jakkoliv zapojili do přípravy a průběhu letošní pouti – řádovým sestrám z Prahy a maminkám za vedení stanovišť a všem ochotným pomocníkům a asistentům z řad naší mládeže (mnozí pomáhali letos poprvé a byli moc šikovní). Upřímný dík patří také naší báječné kapele za hudební doprovázení, místním maminkám a babičkám za napečené dobrotky. Velké poděkování patří také P. Václavu Šikovi a paní starostce z Častrova za poskytnuté zázemí pro naši pouť, zúčastněným kněžím za podporu, P. Labudovi a paní V. Šilerové za vedení besed.

V tento den se konalo paralelně velké množství nejrůznějších akcí. Proto patří velké poděkování všem asi 120 účastníkům – zástupcům všech generací, kteří si udělali čas právě pro naši pouť. Díky za krásné a milé společenství všem! Naše veliká vděčnost patří Bohu za požehnaný den!!!

H. Pechová

DCR připravuje a zve...

Kurzy přípravy na manželství v r. 2019

DCR pořádá setkání kurzů přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se **v kanceláři DCR v Kanovnické ul. 12 v Českých Budějovicích**. V zářijovém čísle Setkání najdete rozpis témat s daty konání. Pokud máte zájem, kontaktujte prosím t. č. 731 402 981.

V Českých Budějovicích vznikla **skupina rodičů po ztrátě dítěte „Nejste sami“**. Její setkání se koná vždy **poslední středu v měsíci v 17:30, po prázdninové pauze se setkáme v září 25. 9. 2019 v sále Děkanství u sv. Mikuláše**, (vchod ze strany katedrály). Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká, na našich webových stránkách najdete pozvánku k tisku. **V červenci a v srpnu se setkání nekonají.**

Týdenní duchovně relaxační pobyt rodin v Domu Wolfgang v Horní Blatné termínu 18.–24. 8. 2019 s názvem „Jaká láska, když už nejsme zamilovaní?“ **Pobytem provází Mons. Aleš Opatrný, program bude vycházet z exhortace papeže Františka Amoris Laetitia**. Ještě máme volná místa. Vy-užijte „last minute“! **Přesnější informace včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách. V případě dotazů a nejasností, volejte na 380 420 342, 731 402 981.**

Další informace o našich aktivitách, plánech a jiné články najdete na www.dcr.bcb.cz

Zveme vás...

- **3. 8.; 8. 9. 16:00** Tábor – Klokoty – **První sobota**; modlitba klokotských zpívaných hodinek, růženec, svátost smíření, mše svatá, beseda v kostele; **3. 8. P. Tomas Zavrel**, ředitel Pastoračního střediska; **8. 9. P. Günther Ecklbauer**, OMI, vězeňský kaplan
- **19.–23. 8.** Lomec u Vodňan – Evangelii gaudium - exercicie v rámci misijního roku; vede P. Josef Prokeš. Přihlášky na poutnimistolomec@gmail.com
- **13.–18. 8.** Chotěboř – „**S Janem za Ježíšem**“ – **Celostátní setkání animátorů**; prohloubení zkušenosti v evangelizaci, komunikaci, společenství, řízení času, modlitbě, s médií a grafikou. Pro aktivní mladé ve farnostech, společenstvích, řeholích, hnutích ve věku 16–24 let. Příspěvek účastníka 1700 Kč. Informace: www.csa2019.signal.cz
- **25. 8.–31. 8.** Ktiš – **Ministrantský tábor**; pro kluky ve věku 7–15 let. Cena: 1000 Kč. Info: Jan Hejda, tel. 722 798 460; jehah@email.cz

Personalia

A. Životní jubilea:

R. D. PhDr. Mgr. Jozef Gumenický oslavil **1. 7. 2019 své čtyřicáté narozeniny.**

R. D. P. Mgr. Miroslav Šašek oslavil **13. 6. 2019 své čtyřicáté páté narozeniny.**

Mgr. Tomasz Maciej Zbucki, trvalý jáhen oslaví **13. 7. 2019 své čtyřicáté páté narozeniny.**

R. D. Mgr. Pavel Berkovský oslavil **2. 7. 2019 své padesáté narozeniny.**

R. D. Mgr. Pavel Šimák oslaví **12. 7. 2019 své padesáté páté narozeniny.**

P. doc. Mgr. Jindřich Šrajter, Dr. theol., SDB oslaví **15. 7. 2019 své padesáté páté narozeniny.**

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

B. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Andrzej Urbisz oslavil **21. 5. 2019 své dvacáté páté výročí kněžského svěcení.**

R. D. ThLic. Josef Prokeš oslavil **13. 6. 2019 své desáté výročí kněžského svěcení.**

R. D. JCLic. Mag. theol. Stanislav Brožka oslavil **13. 6. 2019 své desáté výročí kněžského svěcení.**

R. D. Mgr. Jan Hamberger oslavil **13. 6. 2019 své desáté výročí kněžského svěcení.**

R. D. Mgr. Petr Hovorka oslavil **13. 6. 2019 své desáté výročí kněžského svěcení.**

P. ThLic. Tomáš Vyhnálek, OMI oslavil **19. 6. 2019 své patnácté výročí kněžského svěcení.**

P. Mgr. Ludvík František Hemala, CFSsS oslavil **18. 6. 2019 své dvacáté páté výročí kněžského svěcení.**

Mons. ThDr. Vlastimil Kročil, Ph.D. oslaví **16. 7. 2019 své dvacáté páté výročí kněžského svěcení.**

P. doc. Michal Kaplánek, Th.D., SDB oslavil **24. 6. 2019 své třicáté výročí kněžského svěcení.**

R. D. PhLic. František Hranáč, Ph.D. oslavil **23. 6. 2019 své čtyřicáté výročí kněžského svěcení.**

R. D. František Halaš oslavil **29. 6. 2019 své čtyřicáté páté výročí kněžského svěcení.**

P. Mgr. Milan Píša, Familiaris OCist. oslavil **28. 6. 2019 své padesáté výročí kněžského svěcení.**

Bc. Josef Košatka, trvalý jáhen oslaví **10. 7. 2019 své dvacáté výročí jáhenského svěcení.**

Bc. Jiří Kabíček, trvalý jáhen oslaví **10. 7. 2019 své dvacáté výročí jáhenského svěcení.**

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

Řady řádů a jak se v tom vyznat? (3.)

Uzavíráme přehled řádů a kongregací působících v Česku podle jejich zaměření a poslání.

Žebravé řády a kongregace

Žebravé řády, nazývané také mendikanti, jsou řeholní řády, které se zřekly vlastnictví nejen na úrovni jednotlivců, ale i společenství jako celku (řádu). Na rozdíl od nežebravých řádů **nedisponují pozemkovým ani jiným majetkem k zabezpečení provozu svých klášterů** a jsou **závislé na vlastní práci a darech dobrodinců**. Kláštery žebravých řádů vznikají od počátku 13. století.

- **Klarisky** jsou ženským řádem Chudé sestry svaté Kláry, založeným **sv. Františkem z Assisi** roku 1212 jako tzv. druhý řád menších bratří na podnět **svaté Kláry**. Klarisky žijí v odloučenosti v klauzуре kláštera a nemají žádnou apoštolskou či charitativní činnost, jejich misíí uvnitř církve je zůstat ponořeny v modlitbě.
- **Františkáni** patří do Řádu menších bratří založeného **sv. Františkem z Assisi** v roce 1209 a později rozděleného na další tři větve: observanty, kapucíny a minority. Základ františkánské řehole vychází ze společného života, fraternita (bratrství) je jedním ze základních prvků františkánské spirituality, a chudoby.
- **Kapucíni** vznikli v 16. století zásluhou prvního představeného **Mettea z Bascio**. Charisma řádu vyjádřil sv. František hned v úvodu své Řehole: „*Řehole a život menších bratří je toto: Zachovávat svaté evangelium našeho Pána Ježíše Krista, životem v poslušnosti, bez vlastnictví a v čistotě.*“
- **Minorité** patří do Řádu menších bratří konventuálů a také jejich cílem je žít v naprosté chudobě a odříkání a věnovat se službě Bohu, kázání, misiím domácím i zahraničním (převážně zaměřených na lidové vrstvy) a duchovní správě.
- **Dominikáni** jsou členové Řádu bratří kazatelů založeného ve 13. století na základě Augustinovy řehole španělským knězem Domingem de Guzmánem – **sv. Dominikem**. Jejich mottem je: „*Veritas (pravda); Laudare, Benedicere, Praedicare (chválit, dobrořečit, kázat)*“.
- **Servité** patří do Řádu služebníků Mariiných založeného ve 13. století sedmi zakladateli. Základním posláním servitů je šíření mariánské úcty, zejména pak k Panně Marii Sedmibolestné.
- **Trinitáři** jsou členové Řádu trinitářů založeného na konci 12. století **Janem z Mathy** a **Felixem z Valois** ve Francii jako společenství řeholních kanovníků. Hlavní náplní řádu bylo shromažďovat prostředky na vykupování zajatců z muslimských rukou. Dnes řádoví bratři vypomáhají v duchovní správě katolických farností, konají misie mezi křesťany i nekřesťany a sbírkami podporují výchovnou činnost zejména v zemích Třetího světa.
- **Vincentky** patří do Kongregace Milosrdných sester svatého Vincence de Paul a jejich posláním je péče o seniory, děti, dlouhodobě nemocné, tělesně a duševně trpících.

Foto: Jakub Šerých / Člověk a víra

- **Paulíni/pavlíni** jsou členové Řádu svatého Pavla prvního poustevníka založeného ve 13. století v Uhersku a jméno převzali po poustevníku **sv. Pavlu z Théb**. Náplní činnosti řádu je rozjímání a pastorece, klade se také velký důraz na vzdělání.
- **Pauláni** patří k Řádu Nejmenších bratří sv. Františka z Pauly a byli založeni **sv. Františkem z Pauly** v 15. století. Základem jejich spirituality je pokora, láska k Bohu a kajcnost a snaha o smíření.

Rytířské řády

První rytířské řády byly zvláštními formami duchovních řádů tvořených rytíři-mnichy, které měly za úkol plnit vojenské úkoly v **souvislosti ochrany Evropy či Svaté země před nevěřícími**. Původní myšlenkou církevních rytířských řádů byla péče o nemocné poutníky nebo ochrana poutnických cest do Svaté země, ale ve vrcholném středověku však vstupoval do popředí ozbrojený boj pro obranu křesťanství před islámem, pohanstvím, schizmatismem či kacířstvím. Činnost duchovních řádů, které se dochovaly do dnešní doby, je výlučně **dobročinného charakteru**.

- **Johanité (Maltézští rytíři)** vznikli v 11. století na území křesťanského Jeruzalémského království ve Svaté zemi. Původně bylo jejich úkolem ochrana poutníků a vojenská obrana křesťanství, nyní se věnují službě trpícím. Jejich řehole byla potvrzená ve 12. století, zdůrazňovala povinnost ochraňovat věřící, pečovat o nemocné poutníky, pomáhat potřebným a bránit Jeruzalém před muslimy. Aktuálně se věnují službě nemocným a trpícím.

- **Misionáři obláti Panny Marie Neposkvrněné** byli založeni v 19. století **Evženem de Mazonodem**. Jejich hlavním posláním je hlásat radostnou zvěst lidem, kteří o Ježíši Kristu a jeho evangeliu ještě neslyšeli, nebo těm, ke kterým obvyklá pastorace Církve nedosahuje.
- **Křížovníci s červenou hvězdou** jsou jediným církevním rytířským řádem založeným v Českých zemích a současně jediným mužským řádem založeným ženou – **sv. Anežkou Českou** v 13. století. Jejich hlavním cílem bylo ošetřovat nemocné, zestárlé, chudé a opuštěné, v současné době řád existuje jako společenství řeholních kanovníků, kteří působí v duchovní správě.
- **Němečtí rytíři**, jejichž řád vznikl ve 12. století v Jeruzalémském království na území pozdější Palestiny, byli jedním z největších a nejmocnějších křesťanských rytířských řádů středověku. Jejich úkolem byla pomoc potřebným a vojenská obrana křesťanství, nyní se zaměřují na provoz a podporu zdravotnických a sociálních zařízení a na charitativní oblast, vypomáhají též v duchovní správě.
- **Lazariáni/lazarité** jsou členové Vojenského a špitálního řádu sv. Lazara Jeruzalémského, který byl založen v 11. století jako jedna z nejstarších charitativních organizací na světě. V současnosti se jedná o řád ekumenický, který po vzoru původní sprituality sdružuje křesťany všech vyznání.
- **Templáři**, celým názvem Chudí rytíři Krista a Šalomounova chrámu, byli založeni v roce 1120 jako důsledek první

křížové výpravy do Svaté země, jejich úkolem byla ochrana poutnických cest a vojenská obrana křesťanství.

Třetí řády (terciáři)

Třetí řády jsou společenství **laiků, kteří žijí v civilním životě** (manželé, svobodní, ovdovělí), ale jsou přidruženi k některému z existujících běžných řeholních společenství a jejich členům se říká terciáři. V podmínkách svého života se snaží naplňovat ideály, kterými žije řeholní společenství, k němuž jsou připojeni.

Patří mezi ně **Premonstrátský třetí řád, Třetí řád svatého Dominika, Třetí řád sv. Františka z Assisi, Karmelitánský terciáři, Augustiniánská fraternita, Familiáři Řádu německých rytířů, Salesiánský spolupracovníci, Obláti** (třetí řády benediktinů a cisterciáků) a **Sdružení paulínských spolupracovníků**.

Další řády a kongregace

Z mužských řádů a kongregací v ČR dále působí jeruzalémští bratři, **mariáni**, misionáři sv. Karla Boromejského, **saletini, Institut Chemin Neuf a Sekulární Institut Schönstatt-Patres**.

Monika Klimentová;
zdroj: Wikipedie, rehole.cz,
Katalog mužských a ženských
řeholních institutů v ČR – stav k 1. 1. 2019

Prezident Charity ČR biskup Pavel Posád a její ředitel Lukáš Curilo se koncem května v Římě zúčastnili zasedání Caritas Internationalis. Konfederace sdružuje přes 160 charitních organizací světa.

Foto: Charita ČR

Hudební produkce tří generací v jedné rodině

Rodina má zelenou i v létě a možná v létě především

Léto je dobou odpočinku, dovolených, a tedy i času na své nejbližší – rodinu. Chceme se ohlédnout za Týdnem pro rodinu, který přinesl v naší diecézi Koncert rodin a několik dalších akcí, možná se necháte inspirovat k aktivitám s vlastní rodinou, k zamyšlení, jak by to mělo jít v té naší rodině dále...

„U příležitosti Mezinárodního dne rodiny 15. května 2019 se konal v Římově koncert, který připravilo Diecézní centrum pro rodinu a Soukromá základní umělecká škola Natanael. Myšlenku rodinného muzicírování přinesla Alena Poláčková z DCR. Společně s rodiči, žáky a učiteli SZUŠ Natanael se podařilo vytvořit krásný čas, v němž zazněly skladby v různém složení od úplně jednoduchých, kdy hrála např. maminka na triangel a dcera na flétničku, až po skladbu s originální aranží v 5 členné rodině zastoupené 3 generacemi.

Každá rodina obdržela jako dárek společenskou hru, aby mohl společný rodinný čas pokračovat. Po skončení následovalo občerstvení a možnost si popovídat.

Zcela jistě za rok navážeme na tento úspěšný počín a uspořádáme koncert rodin znovu. Určitě to bude motivace pro zlepšení či zapojení dalších členů rodiny.

Pokud budeme hledat to, co lidi spojuje, a buduje i posiluje jejich vztahy, nemůžeme pominout hudbu. Snad právě proto pro nás společnými silami připravily Diecézní centrum pro rodinu a ZUŠ Natanael v rámci Týdne pro rodinu Koncert rodin.

Jako jedni z účinkujících jsme měli možnost zakusit, že hudba nás může spojit nejen při společném poslechu, ale také zajímavým způsobem přispívá k budování vztahů v rodině. Obzvláště ve chvíli, kdy je potřeba společně zkoušet, ale niko-

mu se do toho opravdu nechce – ovšem my dospělí to nemůžeme dát najevo.

Samotný koncert – nebo možná spíše společné setkání, protože večer měl opravdu příjemnou a uvolněnou rodinnou atmosféru – proběhl 15. 5. v Římově v sálu Pod ořechem a musím se přiznat, že mě nadchl. Jednotlivá vystoupení (rodin i jednotlivých malých hudebníků) měla, jak už to v rodině bývá, různou úroveň. Ale to vůbec nevadilo. I když účinkujících uskupení bylo přes dvacet, neměli jsme šanci se nudit nebo mít pocit promarněného odpoledne, jak už to někdy bývá u zbytečně protahovaných školních besídek a podobně. Všechno odsýpalo, jak má. Nejen proto, že vystoupení byla poměrně krátká. I organizace šlapala na jedničku. Ale hlavním důvodem, proč byl celý večer navýsost příjemný, byla právě rodinná atmosféra celého podniku. A když k tomu připočteme občerstvení, kterým jsme společný večer zakončili (včetně vynikajících koláčků od Dobráka a osvěžujícího ovoce) byl jsem spokojený až na hranici únosnosti.

Můj velký dík patří všem, kdo se podíleli na organizaci Koncertu rodin, ale i všem účinkujícím, těm, kdo je na vystoupení připravovali a celému publiku. Jediné, co zbývá dodat je, že až příští rok ZUŠ Natanael a Diecézní centrum pro rodinu budou pořádat „Koncert rodin 2020“, budu u toho. A Vám doporučuji totéž.

Plech

Další akcí byl Víkendový pobyt rodin – chcete-li duchovní obnova, který proběhl na závěr Týdne pro rodinu 17.–19. května. Následující zamyšlení o tom, co víkend přinesl jedné rodině, může vybudovat k zastavení a zamyšlením nad tím, jak to v té mé rodině máme a jak víru žijeme.

Víkend s rodinami se tentokrát konal v Rožmitále pod Třemšínem, z Českých Budějovic docela kousek cesty. Městečko leží na hranici několika diecézí, sešli jsme se tady z různých měst a vesnic, z různých farností s různými zvyky. Milé je, že ačkoli jsem řadu z účastníků víkendu viděla poprvé, měli jsme si co říci. Ráda zažívám, jak nás víra v Boha spojuje přes všechny naše odlišnosti. Osobně jinakost vnímám jako rozšíření obzorů, a pak taky jako příležitost uvědomit si, jak to mám vlastně já sama.

A mám to tak, že přes všechny šíllosti a zběsilosti, které jsme si s mým manželem navařili, máme pořád chuť být spolu. Naše děti rostou, už nejsou náročnými batolaty, ale docela samostatnými kluky. Je za námi kus práce, ale taky kus před námi. Tak tohle jsem si uvědomila, když jsem viděla ostatní rodiče vozit kočárky, ohřívát příkrmy, zapínat chůvičky nebo se spolu střídali na programu, protože capartovi program s ostatními dětmi nepříjde tak cool jako přednáška P. Honzy Böhma.

Ráda bych vám teď napsala, o čem že Honza mluvil, ale bohužel si to nepamatuju. Rozhodně ne tak dobře jako to, jak statečně, upřímně a otevřeně Honza hovoří o svých stinných stránkách. S jakou odvahou je nahlíží a prozkoumává, neskrývá před sebou a před světem, ale přijímá je. Nebo se o to alespoň snaží, přijímat sám sebe podobně jako nás přijímá Kristus. Pro mě je tenhle stále ještě vojenský kaplan prototypem streetworkera, který nejen, že se neštítí umazat si ruce o ty nejubožejší z ubohých, on je dokonce i vyhledává. Umí je zvednout, postavit na nohy a nasměrovat (k Bohu). V jeho pohledu je uhrančivá síla a v těle nezdolná pevnost. Skrze něho Bůh opravdu promlouvá k lidem. Protože mezi řekou a mostem je ještě Boží milosrdenství.

Není to inspirativní? Milý čtenáři, nečti to prosím jako ódu na jednu osobu, to by bylo nedorozumění. Jde o oslavnou píseň na Pána Boha. Kdybych chtěla vychvalovat jen jednoho konkrétního člověka, tak vám detailně popisuji každé stanovisko naší sobotní olympiády, která se neobešla bez lehce armádních aktivit jako je střelba ze zbraně, hod oštěpem a granátem na cíl, běh nehostinným terénem nebo průlez skupiny elektrickým ohradníkem. Kdo nevěří, ať jede příště s námi.

Díky Poláčkovým za výborný support, background a mourost, s jakou nás už roky provázejí. Jste dobří!!

AIPi

Dalším příkladem zdařilé akce byla **pošť rodin** ke sv. Zdislavě s názvem V erbu Ivce, kterou v sobotu 18. 5. uspořádaly katechetky Jindřichohradeckého vikariátu. Rodiny putovaly po stopách patronky rodin a celý den si náležitě užily. A kdybyste se inspirovali pro vaši rodinu stále necítili, je tu pro vás **výstava fotografií Jana Voběrka s názvem „Domov jménem rodina“**, která je nainstalována na různých místech v Českých Budějovicích. Její vernisáž sice proběhla už v Týdnu pro rodinu, ale trvá až do 28. 7. 2019. Jedná se o výstavu o putovní, informace o jednotlivých výstavních místech najdete v infocentru na radnici a poskládáte z nich příjemnou procházku po jihočeské metropoli.

A ještě jedna pozvánka: výstavu ukončí 28. července **koncert vícenárodnostní Celtic-folkové skupiny Streetwings** ze Španělska ve studentském kostele Svaté rodiny. Snad se podaří sehnat lístky v předprodeji vstupenek přes CBsystem. Tento projekt organizovaný spolkem Most se stal součástí nového produktu cestovního ruchu v Jihočeském kraji s názvem „Křesťanské Povltaví“ a je spolufinancován městem České Budějovice.

DCR, foto: DCR

Společné foto „olympionků“ z odpoledne pro celou rodinu

Poslední domluva před úkolem pro družstvo – starší umějí dopoledne připravit zábavu pro mladší

Z Klokot do Zimbabwe, ČECH MEZI LVY

Po roční pastoraci mezi mladými v německé Fuldě se otec Karel Mec OMI vydal na pobyt v africkém Zimbabwe, kam ho pozval generální představený.

Foto: Karel Mec

S ministranty v Thembisu

Když na podzim minulého roku opouštěl Česko, byl ze dvou důvodů trochu nejistý: jak dlouhý bude pobyt v komunitě, kde znal pouze pár spolubratří ze studií v Římě? Na místo také stále nedorazily dokumenty potřebné pro vstup do země. A tak se po třech měsících naplnilo jeho slovo, že k nám přijede ochutnat vánoční cukroví, realitou. Jak se dočtete v následujících řádcích, podařil se návrat, znovu však čeká přede dvěma země, které má věnovat kus svého života...

„Zdravím vás už zase z Afriky. Zase z té Jižní... Stává se to už jaksi tradicí, že tu opět čekám. Ale tentokrát je moje situace docela jiná. Čtěte dál. Čtyři měsíce, od Vánoc do Velikonoc, jsem strávil na poutním místě v Táboře-Klokotech v komunitě mých spolubratřů.

Jak na tom tedy momentálně jsem? Mám tříleté pracovní vízum do JAR, takže „přinejhorším“ můžu zůstat zde. Dál však počítám s tím, že se brzy dostanu do Zimbabwe. Na zimbabwecké pracovní vízum a na povolení vcestovat do země stále ještě čekám, ale je to (snad) na dobré cestě, tedy je to alespoň v Harare na imigračním úřadě. To vyřízení prý normálně trvá i měsíc. Takže snad to bude brzy hotovo a já budu

moci dorazit do cíle. Určitě vás také zajímá, jestli už vím, co tam budu konkrétně dělat. To zatím bohužel nevím, dozvím se to až na konci července. Budu tedy muset dál čekat, ale už to bude „doma mezi svými“. Až bude jasné, ve které části Zimbabwe budu nasazen, začnu se učit příslušný jazyk. A co že dělám teď při svém čekání v JAR?

Vypomáhám ve farnosti Nejsv. Svátosti v Johannesburgu. Tahle farnost je opravdu mimořádná svou velikostí. Je tu šest (!) nedělních mší; jedna z nich je v sobotu večer a jedna je v portugalské (tu obstarává jiný kněz). Farář, který je tu normálně jediný kněz, tak má na starosti pět nedělních mší (veliký kostel je pokaždé plný) a dvě mše každý všední den. Velká část farnosti jsou běloši původem z Madeiry (odtud ta portugalská). Farářem je tu Andrew Knott OMI, etnický Ind a (náhodou?) taky „Vecchio Romano“, tedy oblát, který jako já prošel formací v Mezinárodním scholastikátu v Římě (stejně jako o. Ndodana, farář ve farnosti Durbanu, kde jsem trávil svůj první čas v Jižní Africe). Ve farnosti je spousta mladých a dětí a samozřejmě také hodně aktivních laiků. Nedaleko kostela (ovšem v Africkém měřítku) leží St. Benedict's, chlapecká škola založená oblátou před 60 lety. Kaplanem je tam

o. Thabo Mothiba OMI, který mi dává možnost účastnit se některých jeho aktivit na škole (bohoslužby, zpovídání, setkávání s žáky). St. Benedict's je největší katolickou školou v JAR, vzdělává na 1400 kluků od "nulté" třídy až do maturity.

Takový je tedy můj návrat do Afriky. Už to není to velké neznámé jako vloni. Je to jako vracet se na známé místo a mezi už trochu známé lidi. Už mě nepřekvapují exotické zvuky ptáků. Už dávno vím, že „robot“ není v první řadě robot, ale prostě semafor, a že je potřeba se vždycky při pozdravu zeptat „How are you?“ A že je potřeba africky ztrácet čas zdánlivě neužitečným tlacháním a nikam moc nespěchat. Setkání je důležitější než program.

Samozřejmě dál bojuji s angličtinou. Už mi není dvacet a je to poznat. Ale bojuji. V Zimbabwe to bude všechno ještě na vyšším levelu... Omlouvám se, že jsem nakonec neuskutečnil plán napsat během zimy ještě druhý zpravodaj z mého prvního pobytu v Jižní Africe. Ale alespoň jsem teď zkompletoval online-fotoalbum a přidal popisky k fotkám, takže se z nich můžete všechno důležité dozvědět: např. co je to Ngome, co jsem dělal v Bloemfontain a kdo to byl Frans Claerhout. A už jsem přidal i nové fotky a video s popisky z mého aktuálního pobytu v JAR.

Na závěr bych chtěl ze srdce poděkovat a požehnat vám všem, kteří mě, nás obláty i naše misie, jakkoliv podporujete. Za tu krátkou dobu mého pobytu v Česku mi bylo zase svěřeno tolik peněz na podporu misie v Zimbabwe, že už bychom měli začít plánovat stavbu druhého nového kostela... Ne, to zas přeháním. Teprve až budu v Zimbabwe nějakou dobu a uvidím, co ta misie nejvíc potřebuje, po řádné konzultaci a plánování projektu požádám o posláním peněz. Do té doby jsou uloženy u oblátského Mariánského misijního díla, resp. v naší Misijní prokuře. Je ovšem možné dále přispívat (pozn. red.: informace o přispěvcích na <https://oblaci.cz/mmd.html>). Snad ještě důležitější než podpora finanční je ta modlitební. I za ní velký dík! Z jižní polokoule vám žehná váš Karel Mec OMI.

Převzato z Měsíčníku FIAT – farnosti Panny Marie v Klokotech; titulky a komentář Hana Koukalová

Mládež v Durbanu pořádala „křesťansko-halloweenskou koledu“, a shromažďovala potraviny pro chudé

OMI

Komunita Vtěleného Slova od září 2019

Nabídka ročního komunitního života podle evangelia v komunitě misionářů oblátů

pro mladé muže (17 - 30 let)

Plasy misionáři obláti (OMI)

VSAĎ s Ježíšem na hraně NA EVANGELIUM

vlastimil@oblaci.cz 733 755 901

PRVNÍ SOBOTY NA KLOKOTECH

3. 8. 2019

P. TOMAS VAN ZAVREL (ŘEDITEL PASTORAČNÍHO STŘEDISKA)

16.00	MODLITBA KLOKOTSKÝCH ZPÍVANÝCH HODINEK
16.30	RŮZENEC, SVÁTOST SMÍŘENÍ
17.00	MŠE SV. SE SVÁTOSTNÝM POŽEHNÁNÍM
	BESEDA V KOSTELE

Pastorální mládež Klokotky se v roce 2019 připojila k výzvě papeže Františka. Popež v druhu logo "Pokřtění a poslání" církve vyzývá, aby rozjímala o světě poslání zvěstová Krista světu, a poslání vyplývající z našeho křtu. V tomto duchu se také potesou programy hostů tradičních 1. sobot na Klokotech.

Festival víry – Klokoty

Již téměř dva měsíce uplynuly od vůbec prvních misí, které pořádali misionáři obláti z Tábora a Plas na území Česka, ale její plody teprve začínají zrát.

Foto: zdroj: www.facebook.com/poslitodal2019

Foto: zdroj: www.facebook.com/poslitodal2019

Festival víry s názvem „Pošli to dál!“ se konal od 11. do 19. května 2019 v Táboře na Klokotech. Misionáři obláti, spolu se skupinou asociovaných, několika mladými a mnoha dobrovolníky z blízkých farností, se rozhodli vyjít do ulic a podle vzoru zakladatele oblátské kongregace sv. Evžena posílat dál radostnou zvěst, kterou sami do svého života přijali.

Misie začaly v neděli, oficiálním vysláním misionářů během mše svaté v poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie, při níž každý z nich dostal zvláštní požehnání a křížek od otce biskupa Pavla Posáda. Jeho slova o tom, že úkolem misionáře není sbírat plody, ale rozsévat, a to třeba i do kamení a do trní (srov. podobenství o rozsévači), tedy i do míst, které budí dojem, že v nich nemůže nic vyklíčit, povzbudila všechny přítomné k odvaze vyjít z bezpečného prostředí kostela, vyjít ze sebe, ze své pohodlnosti a odevzdat vše do Božích rukou a jeho vedení.

Svatý Evžen říkal, že evangelizace nemá lidi děsit. O to se snažila i misijní skupinka, která se každé dopoledne vypravovala ven a zvala kolemjdoucí na večerní Kurzy víry – tematické večery o základních otázkách křesťanské víry a na doprovodný kulturní program, který byl v rámci festivalu pořádán. Na pomoc si vzali kytaru nebo třeba i obří bublifuk, který poutal pozornost nejen dětí.

V rámci programu festivalu přijel například Víta Marčík se svým divadelním představením Robinson, místní chrámový sbor uspořádal koncert, součástí byla i pouť ke sv. Evženuvi a modlitební blok Light4You, při němž zazněla svědectví osobní víry a chválová hudba.

Misionáři navštěvovali také nemocné a staré lidi v místní nemocnici či domovech důchodců, jedno odpoledne také strávili s žáky dvou tříd základní školy, s nimiž mohli diskutovat o křesťanské víře. Součástí misí byla také permanentní modlitba, celodenní adorace a „chodící“ růženec v uličkách klokotského sídliště za misionáře a místní obyvatele.

Nyní, s odstupem času máme sice chuť celou věc hodnotit a hledat, co se povedlo a nepovedlo, ale je jasné, také podle slov otce biskupa Pavla, že to není dost dobře možné.

Celý týden měl v rukou Hospodin, a tak i na něm necháváme, co a koho si bude chtít dál použít. Ze společného sdílení je ale jasné to, že misie otřáslы hlavně s osobní vírou každého účastníka týmu a s atmosférou v místní farnosti, kde Bůh zcela viditelně působil.

Jedna z pravidelných návštěvnic večerních kurzů víry Nadia Maria, která pochází ze Skotska a do Česka přijela jen několik dnů před misemi, nám napsala: *„Bylo úžasné trávit týden s vírou a sdílet ji ve společenství s lidmi, kteří i přes jazykovou bariéru ke mně našli cestu a já zase k nim. Bylo to úžasná zkušenost s živou vírou, která ve mně oživila dávno potlačovanou osobní víru v Boha. Díky tomuto týdnu se mohu znovu nadechnout s myšlenkou, že už nejsem na vše sama. A že v kolektivu živé víry můžu nalézt svou spásu. Chtěla bych také všem moc poděkovat za jejich čas, trpělivost a lásku, s jakou mě přijali.“* Pokud mám napsat něco sama za sebe, naší misii na Klokotech nemůžu dostat z hlavy. I když už jsem s oblátou zažila ledacos, tohle pro mě byla úplně nová zkušenost, přeplněná různobarevnými impulsy jak na duchovní, tak lidské úrovni. Zkušenost hlubokého společenství a sdílení, zkušenost jít za své hranice a zkušenost momentů úplného odevzdání se do Božích rukou nutně zanechalo stopy. V jednu chvíli mi došlo něco pro mě hodně zásadního, že být misionářem neznamená v první řadě vyjít do ulic a hlásat evangelium těm, kteří o něm ještě nevědí, ale že je to hlavně postoj nebo spíš naladění srdce, které bych v sobě měla mít zakódované ve všech situacích, v rozhodování, ve vztazích... a to i uvnitř církve. Uvědomila jsem si, že být „pouliční“ misionářkou na týden je mnohem jednodušší, než být misionářkou v každodenním životě, v práci, v rodině, kdekoliv zrovna jsem. A na tom chci teď pracovat.

Zuzana Lášková, členka misijního týmu

Více o Festivalu víry a dalších zkušenostech z misí na Klokotech naleznete na webových stránkách www.oblati.cz.

Setkání s Písmem svatým

S knihou Ageus jsme s konečnou platností překonali babylonské zajetí a dostali jsme se na konec 6. stol. př. Kr., do období obnovy Jeruzaléma a jeho chrámu. Do téže doby spadá i působení proroka Zacharjáše, syna Berekjáše a vnuka Iddova.

Hovoří o něm i kniha Ezdráš (5,1 a 6,14) a snad (jako o představiteli kněžského rodu Iddova) i Nehemjáš (12,16). Zacharjášovi je připisáno 14 kapitol stejnojmenné knihy, nicméně z jejího textu je patrné, že se skládá ze dvou velmi odlišných částí, které vznikly pravděpodobně v odlišné době. Jsou natolik odlišné, že se o nich obvykle hovoří jako o samostatných spisech. Obě však hovoří o naději pro lid, který již čeká příliš dlouho na svou obnovu.

První část (kapitoly 1–8) odráží stejnou dobu jako předchozí kniha Ageus. Obsahuje tři datované výroky, které spadají do týchž let jako výroky Ageovy, na začátek vlády perského krále Dareia, konkrétně do let 521–518 př. Kr.

Nejvýznamnější a také nejdelší je druhý z výroků (Za 1,7–6,15). Ve skutečnosti se jedná o několik po sobě následujících nočních vidění. Jejich cílem je vysvětlit situaci, v níž se židovský národ ocitl: Na začátku Dareiovy vlády se Perská říše otfřasala v základech, a – jak částečně ukazuje i kniha Ageus –, Židé považovali tento chaos a vzpoury za znamení začátku slíbené obnovy svého národa, své moci a slávy. Zacharjáš však začíná své vidění oznámením, že celá země je – už – v klidu. Povstání byla potlačena, ale k obnově židovského státu nedošlo: Židé stále pociťují Boží hněv (Za 1,12), babylonské zajetí v jejich očích stále pokračuje. To, že se mohli vrátit z Babylonu a znovu vybudovat chrám a město Jeruzalém, nepovažují za dostatečné; mají jasnou představu o tom, jak by měla správná obnova vypadat. Zacharjášovo noční vidění potvrzuje Boží přísliby a ujišťuje, že Bůh má stále v úmyslu se vypořádat s národy, které se provinily proti Izraeli, a slibuje též obnovu Jeruzaléma v dříve nevídaných rozměrech, očištění židovského národa od důsledků jeho vin a ustavení velekněze a Jóšuy.

Hlavním poselstvím textu je na jednu stranu utvrzení v tom, že všechna prorockví o obnově národa jsou stále platná, na druhou stranu to, že k obnově nedojde dle představ židovského národa, ani v okamžik, kdy se to jemu zdá vhodné, nýbrž způsobem, jakým chce Bůh, a až On bude chtít. Kniha je jemným varováním čtenáře, že Boží cesty nejsou lidské cesty a že nemůžeme Bohu předepisovat, co, jak a kdy má dělat, ale že je třeba se spolehnout na jeho slovo a akceptovat jeho způsoby a plány.

Dareiov portrét na řecké váze, Foto: Dareius; Autor: August Baumeister, Volné dílo, zdroj: commons.wikimedia.org

Za zvláštní zmínku stojí dva texty. Zaprvé, z historického hlediska je velmi zajímavé sledovat, jak z jeviště dějin mizí významné postavy. V Za 6,9–15 text hovoří o dvou korunách, které budou vsazeny na hlavu jednoho člověka, velekněze Jóšuy. Kromě této zvláštnosti kniha hovoří i o „Výhonku“, což je význam jména Zerubábel. Je více než pravděpodobné, že původní text hovořil o dvou korunách pro dva lidi, tj. pro velekněze Jóšuu a Davidova potomka Zerubábelu (tak často zmiňovaného např. Ageem). Zerubábel však – nám neznámo jak a kdy – zmizel z jeviště dějin a s ním i naděje Židů na politickou obnovu národa. Zůstala jen náboženská samospráva, představovaná veleknězem jeruzalémského chrámu. Tuto situaci ostatně známe i z Nového zákona. Zmíněná úprava v textu ukazuje na „odchod“ Zerubábelu nejen z dějin, ale i z textů o dané době.

Druhým významným textem je scéna, v níž satan osočuje velekněze Jóšuu (Za 3,1–10). Velekněz zastupuje celý židovský národ a jeho špinavý šat hříchů lidu. Satan zde má – shodně se stejnojmennou postavou v knize Jób – funkci soudního žalobce (zapomeňme na to, že v českém jazyce dnes označuje ďábla, Božího nepřítele par excellence). Upozorňuje Boha na vinu národa, avšak Bůh se rozhoduje nikoli pro spravedlnost, nýbrž pro milost a dává Jóšuu čistý turban, znamení odpuštění a očištění od hříchu. Tato scéna názorně ukazuje povahu a roli satana, „žalobce našich bratří“, a povahu vykoupení, které je „svržením“ tohoto žalobce, jak o tom hovoří Jan ve svém Zjevení (Zj 12,10). Kristus má pak opačnou roli než satan: pro jeho přímlovu a zásluhy Bůh lidem odpouští.

Druhá část Zacharjášovy knihy (kap. 9–14) obsahuje výroky o záchraně izraelského národa, ne nepodobné výrokům o spáse v dřívějších prorockých knihách. Je nemožné s jistotou určit, z jaké doby tento text pochází (není-li dokonce několikrát přepracovaným elaborátem), a tedy do jaké situace promlouvá. Každopádně i tento text je potvrzením Božích příslibů z dřívějších dob. Současně ukazuje na rostoucí a jasněji se rýsující očekávání Mesiáše, Božího pomazaného: Za 9,9–10 hovoří o králi přijíždějícím na oslátku (tuto pasáž bude citovat Matouš v 21,5 a Jan v 12,15) a Za 13,7 hovoří o pastýři, který je bit a jehož ovce se rozprchnou. I tuto pasáž bude citovat Nový zákon (Mk 14,27 par.).

ThLic. Adam Mackerle, Th.D.

KARMEITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Elias Vella

Momentky z mých cest

Sto příběhů z různých koutů světa ukazuje lidskou tvář a smysl pro humor maltského kněze a známého duchovního vůdce Eliase Velly. Čtenáře čeká trochu „jiný Vella“, než jakého znají z přednášek a seminářů. Zábavné i dramatické příběhy a veselé příhody, které se skutečně staly, vykouzlí na tváři čtenářů nejednou úsměv.

200 stran, brožovaná, 269 Kč

Jaroslav Brož

Velebí má duše Hospodina Modleme se s Marií

Jednu z nejkrásnějších modliteb v Bibli je Magnificat – chvalozpěv „Velebí má duše Hospodina“. Maria jej podle Lukášova podání (Lk 1, 46–55) zazpívala před narozením svého syna při návštěvě u své příbuzné Alžběty. Západní církev jej zařadila do večerních modliteb (nešpor), východní církev se jej modlí ráno. Knižka Jaroslava Brože odkrývá hloubku i prostou krásu této modlitby. Maria nás učí životu v úzkém spojení s Ježíšem. Knižka poslouží k prohloubení duchovního života a modlitby jednotlivců i společenství.

64 stran, brožovaná, 99 Kč

Magdaléna Rusiňáková

Raději smrt než hřích Příběh Anky Kolesárové

Anka Kolesárová (1928–1944), mučednice čistoty a první blahoslavená Slovenka, která nebyla řeholnicí, se na sklonku druhé světové války stala obětí válečného zločinu, jež na ní spáchal voják Rudé armády. Příběh jako ona zažily desítky lidí u nás... Rudá armáda postupuje koncem války na západ. Je čeho se obávat, a tak se rodina Kolesárová ukrývá ve sklepech. Jeden z rudooarmejců si při prohlídce sklepa krásnou šestnáctiletou dívku vyhlédne a přikáže jí, aby šla s ním. Když nechce, řekne jí, že buď půjde a vyspí se s ním, anebo že ji zabije. A tak se jí stane. Když se mu odmítne podvolit, dovolí jí krátké rozloučení s tatínkem a zastřelí ji.

128 stran, brožovaná, 199 Kč

Agostino Casaroli, Jaroslav Šebek

Papež Pavel VI.

Život a působení papeže Pavla VI. (1897–1978) by měl znát každý, kdo chce dobře porozumět církvi v dnešním světě. Pavel VI. vedl církev v obtížné době plné proměn. Zažil dvě světové války. Dovedl do úspěšného konce Druhý vatikánský koncil. Vyrovnával se s revoluční atmosférou 60. let a o několik let později s fenoménem terorismu. Sepsal nádherné vyznání víry (Kredo Božího lidu) i kontroverzní přijímanou encykliku (Humanae vitae). Otevíral se ekumenickým snahám, rozvíjel mezináboženský dialog a cíle komunikoval se světovými lídry i s OSN. Záleželo mu na pronásledovaných křesťanech v zemích za železnou oponou, kvůli čemuž volil mnohdy riskantní postupy. Ze srdce miloval našeho kardinála Josefa Berana. Historická črta Jaroslava Šebka a vzpomínky Agostina Casaroliho přibližují i jeho osobní vlastnosti. Jak řekl papež František: „Velikost Pavla VI. září v jeho pokoře.“

84 stran, brožovaná, 169 Kč

Alain Durel

O modlitbě

S mnicich z hory Athos

Hora Athos je přes tisíc let centrem mnišského života a duchovními plícemi řeckého, ruského, balkánského i arabského pravoslavného křesťanství. Je to místo, kde se po staletí pěstuje modlitba srdce, kterou proslavila především Upřímná vyprávění poutníka svému duchovnímu otci a Filokalie.

112 stran, brožovaná, 149 Kč

Vojtěch Kodet

Křesťanství a okultní praktiky

Knižka je praktickou příručkou pro křesťany i další zájemce, kteří se chtějí vyznat v učení, praktikách a pojmech, jako je okultismus, magie, ezoterika, alternativní medicína nebo New Age. Ve vnímání a hodnocení těchto věcí dnes vládne zmatek. Obchod se „zbožím“, jako je komunikace s duchy, práce s pozitivní energií a různé rituály, doslova kvete. Nejedni křesťan si plete ezoteriku s věcmi víry a snaží se je propojovat. Vojtěch Kodet odpovídá na otázky, jež mu kladli konkrétní lidé.

128 stran, brožovaná, 169 Kč

